

[Preben Lange]

Fiskeriinspektionens betydning er absolut ikke blevet mindre, efter at Grønland har forladt EF og dermed har fået sin beslutningsret over egne levende ressourcer tilbage fra Bruxelles, og fiskeriinspektionen varetager jo også andre opgaver. Her vil jeg på siumuts vegne fremhæve de mange retningsaktioner, som vor barske natur gør nødvendige. Vi er dybt taknemmelige for dette arbejde, og jeg kan måske tilføje, at inspektionens mandskab her viser nogle af de bedste sider af rigsheden, hvor vi hjælper hinanden, når der er behov derfor.

Jeg har bemærket, at forslaget er meget detaljeret og indeholder forskellige forsvarspolitiske betragtninger, som jeg ikke ønsker at kommentere, idet forsvarsspørgsmålet er et rigsansliggende, og fordi forslaget egentlige sigte er for vigtigt og aktuelt for Grønland til, at det må strandes på en forsvarsteknisk diskussion, som til alle tider kan tages op i forbindelse med forsvarsdebatter i denne sal.

Kort sagt, siumut tilsiger sin fulde støtte til forslaget egentlige sigte, nemlig en snarlig fornyelse af inspektionsskibene.

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal først og fremmest takke de ordførere, som har givet den tydeligste og klareste støtte til forslaget her, nemlig ordføreren for siumut og hr. Stinus, men vi er jo i den situation, at der her skal uddeles megen tak, og at også ministeren bør takkes for sin overvejende positive indstilling til vort forslag, ligesom ordførerne for regeringspartierne i det store og hele var positive over for forslaget.

Som de, der har læst forslaget, vil vide, er vi i SF udmærket godt klar over, at der sidder et særligt udvalg og arbejder med disse problemer, og derfor fremgår det faktisk også af punkt 1 i bemærkningerne, at erstatningsbyggeriet for disse fiskeriinspektionsskibe skal påbegyndes, når udvalget har afgivet sin beretning. Men vi er også i SF, ligesom formentlig de ordførere, der har talt her i dag, klar over, at dette udvalg blev nedsat i februar 1983, og at man fra ministerens side havde forventet, at det havde afgivet sin endelige betænkning og lagt sine resultater frem allerede sidste efterår.

Arbejds færdiggørelse og rapporten fra udvalget har altså ladet vente meget længe på sig, og der har lydt stadig stærkere advar-

sler både fra grønlandsk side og fra de folk, der arbejder i fiskeriinspektionen, med henblik på at fremskynde processen for dette erstatningsbyggeri. Det gælder således, når kommandørkaptajn I. R. Michelsen sidste sommer ligefrem gik til pressen og spurgte, om der skulle en katastrofe til, før der blev truffet politiske beslutninger om at bygge nye inspektionsskibe, og det er kun en af en serie ytringer af denne art.

Alle ved, at behovet er meget påtrængende, og derfor er vi meget glade for at høre ministerens forsikring om, at udvalget nu endelig langt om længe synes at være ved at være færdig med sit arbejde – et arbejde, som altså oprindelig var forventet færdiggjort for over et år siden – så der kan komme en seriøs diskussion i gang.

Vi må så håbe, at den rapport, udvalget kommer frem med – og det har vi stor tillid til – vil være grundig og dybtgående.

Jeg skal med hensyn til nogle enkelte af de spørgsmål, der har været nævnt, sige for det første, at dette forslag ikke er et udtryk for, at der er sket nogen ændringer i SFs forsvarspolitik. Det er sådan, at SFs politik fastlægges på partiets landsmøder, og det forslag, vi har fremsat her, er faktisk i ganske nøje overensstemmelse med SFs holdning til fiskeriinspektionen, som den har været, fra vores parti blev dannet i årsskiftet 1958–59. SF har altid støttet fiskeriinspektionen ved Grønland og Færøerne, og den har altid været undtaget i de forslag, vi har fremsat om besparelser på militærbudgettet.

Det er blevet nævnt af nogle af ordførerne og desværre også af forsvarsministeren, at man på en og samme tid kan tage konkret hensyn til det arktiske miljø, skibene skal færdes i, og forestille sig Standard-flex-byggemetoden anvendt ved erstatningsbyggeriets iværksættelse. Til det vil jeg sige, at det må man meget håbe at det sagkyndige udvalg hamrer en solid pæl igennem, for det er indlysende, at de skrog, som nogle folk i søværnets materielkommando drømmer om skal kunne anvendes som banebryder for en ny serie større orlogsfartøjer, vil være af en sådan karakter, at de ganske enkelt ikke kan klare sig i det arktiske miljø; der skal langt stærkere og sikrere metalkrog til.

Jeg tror også, at ordførerne, som har talt i denne sag, er klar over, at der flere steder siden 1982 har ligget ganske omfattende ar-